

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВЛАДА**

НАЦРТ

**ЗАКОН
О УЗУРПАЦИЈАМА И ДОБРОВОЉАЧКИМ КОМПЕТЕНЦИЈАМА**

Бања Лука, мај 2019. године

ЗАКОН О УЗУРПАЦИЈАМА И ДОБРОВОЉАЧКИМ КОМПЕТЕНЦИЈАМА

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и поступак за расправљање имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта које је до 6. априла 1941. године било државна својина (бивши ерар) у својини носилаца својине јавног права из члана 22. Закона о стварним правима („Службени гласник Републике Српске“, бр. 124/08, 3/09, 58/09, 95/11 и 60/15) и на добровољачким компетенцијама.

Члан 2.

(1) Узурпацијом, у смислу овог закона, сматра се свако самовољно заузимање, односно бесправно држање земљишта у својини носилаца својине јавног права.

(2) Неће се сматрати узурпацијом заузимање земљишта прије 8. јула 1955. године које је јавно добро, као и заузимање земљишта у својини носилаца својине јавног права, ако су носиоци својине јавног права то право стекли по аграрним прописима послје Другог свјетског рата од физичких и тадашњих приватно-правних лица, осим права стечених у складу са чланом 7. тачка а) Закона о аграрној реформи и колонизацији („Службени лист НР БиХ“, бр. 2/46, 18/46, 20/47, 29/47, 37/49, 14/51 и 41/67).

Члан 3.

Носиоци својине јавног права су лица из члана 22. Закона о стварним правима.

Члан 4.

Под добровољачким компетенцијама сматра се земљиште које је из државне својине дато у својину добровољцима ратова од 1912. до 1918. године, по прописима којима су регулисане наведене компетенције.

Члан 5.

(1) На земљишту које је узурпирано прије 8. јула 1955. године може се признати право својине узурпанту, уколико одредбама овог закона није другачије одређено.

(2) На земљишту које је узурпирано послје рока из става 1. овог члана не признаје се право својине узурпанту.

Члан 6.

(1) На узурпираном земљишту може се признати право својине само ако је узурпант физичко лице.

(2) Ако је узурпирано земљиште прешло у посјед другог лица прије 8. јула 1955. године по било ком основу, узурпантом се сматра то друго лице.

(3) Уколико је узурпирано земљиште прешло у посјед другог лица после 8. јула 1955. године, узурпантом ће се сматрати то друго лице само у случају да је пренос услиједио по ваљаном правном основу.

Члан 7.

Право својине које се признаје узурпанту на узурпираном земљишту уписује се у јавну евиденцију о непокретностима (у даљем тексту: јавна евиденција), у корист узурпанта.

Члан 8.

Неће се признати право својине на земљишту које је узурпирано прије 8. јула 1955. године:

- 1) у случају да је то земљиште прије 8. јула 1955. године по култури било шума,
- 2) у случају да то земљиште представља енклаву пољопривредног земљишта на којој нису саграђени стамбени објекти и ако је површином мања од 2 хектара,
- 3) у случају енклава и полуенклава која смета правилном газдовању шумама у шумском комплексу,
- 4) ако је на сметњи правилном уређењу бујичних и ерозивних подручја,
- 5) ако је на сметњи комуникацијама,
- 6) у случају да то земљиште није евидентирано у премјеру извршеном у Гаус–Кригеровој пројекцији од 8. јула 1955. године до ступања на снагу овог закона, осим за земљиште за које није урађен нови премјер,
- 7) у случају да то земљиште у моменту расправљања узурпације није у посједу узурпанта,
- 8) у случају да је то земљиште узурпант напустио.

Члан 9.

Земљиште које је по култури шума, у смислу овог закона, сматра се земљиштем које је као такво дефинисано посебним прописима који уређују област шума.

Члан 10.

- (1) Енклаве су земљишта која се налазе унутар шума или шумског земљишта.
- (2) Изузетно, право својине може се признати на енклавама и полуенклавама званим вртаче у крашким подручјима, уколико не сметају спровођењу мјера за унапређивање пољопривреде и пошумљавања, уређења бујица и њихових токова и не налазе се у предјелу шума.
- (3) Признаће се право својине на енклавама, полуенклавама које представљају веће површине пољопривредног земљишта, које је заузео, обрађује их и на којима је подигао стамбене или пољопривредне објекте већи број пољопривредника.
- (4) Под већом површином пољопривредног земљишта сматра се најмање пет хектара, а под већим бројем пољопривредника најмање три домаћинства.

Члан 11.

- (1) Земљиштем на сметњи комуникацијама, у смислу овог закона, сматра се

оно земљиште које спречава или отежава правилан саобраћај на јавним и шумским путевима, саобраћај у насељу или приступ појилима или сеоским испашама.

(2) Ако само један дио узурпираног земљишта смета комуникацијама, право својине неће се признати само на том дијелу.

Члан 12.

(1) По одредбама овог закона расправиће се и односи из закупа државног земљишта који су настали прије 6. априла 1941. године на основу рјешења тадашњих шумарских и аграрних органа донесених у сврху спровођења унутрашње колонизације или у сврху претварања крша и голети у шумску културу, као и ради подизања стамбених зграда, под условима да таква земљишта и данас држе закупци, односно њихови правни сљедбеници, примјењујући одредбе члана 6. став 2. овог закона.

(2) По одредбама овог закона расправиће се и односи настали из додјеливања у својину државног земљишта прије 6. априла 1941. године, на основу одлуке тадашњих шумских и аграрних органа.

(3) Ако лица, односно њихови правни сљедбеници и сада држе земљиште које им је раније дато у својину правоснажним одлукама бивших шумарских и аграрних органа које нису спроведене у јавним евиденцијама о непокретностима, по њиховом захтјеву или по службеној дужности, донијеће се рјешење о одређивању уписа права својине на том земљишту у јавним евиденцијама о непокретностима у њихову корист, примјењујући одредбе чл. 5. и 6. овог закона.

Члан 13.

Поступак за расправљање имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта, у смислу овог закона, спроводи и рјешење доноси надлежни орган управе за имовинско-правне послове (у даљем тексту: надлежни орган).

Члан 14.

Поступак за расправљање имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта, у смислу овог закона, покреће се на захтјев узурпанта, носиоца својине јавног права чије је земљиште узурпирано, Правобранилаштва Републике Српске или по службеној дужности.

Члан 15.

Захтјев за признавање права својине на узурпираном земљишту садржи:

- 1) личне податке о узурпанту,
- 2) податке о узурпираном земљишту,
- 3) податке о томе када је земљиште узурпирано и од када га и по ком основу узурпант држи.

Члан 16.

Надлежни орган покреће поступак за расправљање узурпације по службеној дужности у случајевима када се, у складу са Законом о премјеру и катастру Републике

Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 6/12, 110/16 и 62/18), утврди постојање узурпације.

Члан 17.

(1) Надлежни орган за имовинско-правне послове прибавља податке о узурпираном земљишту из јавних евиденција о непокретностима и одржава усмену расправу на лицу мјеста, на коју позива странке.

(2) Културу узурпираног земљишта утврђује надлежни орган путем вјештака пољопривредне и шумарске струке.

Члан 18.

(1) Рјешењем надлежног органа расправиће се питање признавања права својине и у случају када захтјев за признавање права својине на узурпираном земљишту постављају два или више лица.

(2) Рјешење, поред осталог, садржи податке о узурпираном земљишту из јавних евиденција и одлуку о томе да ли се на узурпираном земљишту признаје право својине и са којим дијеловима.

Члан 19.

(1) Рјешењем којим се узурпанту не признаје право својине на узурпираном земљишту одређује се носилац својине јавног права на том земљишту и налаже упис у јавне евиденције.

(2) Узурпирано земљиште на којем није признато право својине узурпант је дужан да напусти и уклони све објекте који се налазе на том земљишту у року од шест мјесеци од дана правоснажности рјешења.

Члан 20.

Ако се у току поступка утврди да је узурпација извршена после 8. јула 1955. године, орган управе спроводи поступак без ангажовања вјештака из члана 17. став 2. овог закона и доноси рјешење којим одређује да је узурпант дужан да напусти узурпирано земљиште, а рок за напуштање је шест мјесеци од дана правоснажности рјешења.

Члан 21.

(1) Правоснажно рјешење којим се узурпанту признаје право својине на узурпираном земљишту је правни основ за укњижбу у јавним евиденцијама.

(2) Укњижба права својине се врши по службеној дужности.

(3) Рјешење се доставља узурпанту, носиоцу својине јавног права и Правобранилаштву Републике Српске.

Члан 22.

Трошкове поступка сноси узурпант, без обзира на то ко је подносилац захтјева, као и да ли је узурпанту признато право својине на узурпираном земљишту или не.

Члан 23.

(1) Правоснажно рјешење којим се узурпанту не признаје право својине на узурпираном земљишту по било ком основу, сматра се извршном исправом за уклањање узурпанта административним путем са узурпираног земљишта.

(2) У случају да узурпант не напусти узурпирано земљиште на којем му није признато право својине по било ком основу, надлежни орган извршава рјешење принудним путем на захтјев носиоца својине јавног права коме је право својине утврђено, а трошкове извршења сноси узурпант.

Члан 24.

Поступак за расправљање узурпација и спровођење извршења врши се по одредбама Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, бр. 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18), уколико овим законом није другачије одређено.

Члан 25.

(1) Својство добровољца стекло је свако физичко лице које је у току ратова од 1912. до 1918. године својевољно ступило у српску или црногорску војску, закључно до 5. новембра 1918. године и остало на војној дужности до демобилизације или је од војне дужности раније било ослобођено као неспособно, због државних потреба, као и свако физичко лице које је до рата 1912. године или у ратовима 1912. године добровољно, активним учешћем у вези са пожртвовањем помогало остварењу народног ослобођења и уједињења.

(2) Неборачке парцеле од три хектара и борачке парцеле од пет хектара остављају се као својина добровољцима из става 1. овог члана, које су им раније, на основу прописа Краљевине Југославије (Закон о добровољцима из 1921. године, односно 1928. године) додијељене.

Члан 26.

(1) Поступак из члана 25. став 2. овог закона покреће се на захтјев заинтересоване странке и у том поступку се утврђује постојање својства добровољца и врши додјела добровољачког земљишта.

(2) Поступак из става 1. овог члана спроводи надлежни орган за имовинско-правне послове и, уколико су испуњени сви услови прописани овим законом, доноси рјешење којим се земљиште оставља у својину законског насљедника добровољца, те налаже упис на законског насљедника добровољца у јавне евиденције.

Члан 27.

Рјешење из члана 26. став 2. овог закона доставља се подносиоцу захтјева из члана 26. став 1. овог закона, Правобранилаштву Републике Српске и Тужилаштву Републике Српске.

Члан 28.

Трошкове поступка из члана 26. овог закона сноси подносилац захтјева из члана 26. став 1. овог закона.

Члан 29.

Поступци који нису окончани по раније важећем пропису окончаће се по одредбама овог закона.

Члан 30.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:

Датум:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
НАЦРТА ЗАКОНА О УЗУРПАЦИЈАМА И
ДОБРОВОЉАЧКИМ КОМПЕТЕНЦИЈАМА

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ садржан је у Амандману XXXII тачка 6) на члан 68. Устава Републике Српске којим је прописано да Република уређује и обезбјеђује, између осталог, својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине и у члану 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске којим је прописано да Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте.

II УСКЛАЂЕНОСТ СА УСТАВОМ, ПРАВНИМ СИСТЕМОМ И ПРАВИЛИМА НОРМАТИВНОПРАВНЕ ТЕХНИКЕ

Према Мишљењу Републичког секретаријата за законодавство број: 22.02.020-1888/19 од 28. маја 2019. године, уставни основ за доношење Нацрта закона о узурпацијама и добровољачким компетенцијама садржан је у Амандману XXXII тачка 6. на члан 68. Устава Републике Српске, према којем Република уређује и обезбјеђује, између осталог, својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине, и у члану 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, према којем Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте.

Обрађивач Закона је у складу са чланом 41. став 1. т. 5) Правила за израду закона и других прописа Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 24/14) у Образложењу навео разлоге за доношење овог закона.

Сходно наведеном, овим законом се уређују услови и поступак за расправљање имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта у својини носилаца својине јавног права и на добровољачким компетенцијама. С тим у вези, прописује се шта се сматра узурпацијом, рок до којег се неће сматрати да постоји узурпација земљишта у својини носилаца својине јавног права, као и шта се сматра добровољачким компетенцијама. Такође, прописује се до када се може признати право својине узурпанту на узурпираном земљишту (земљиште узурпирано прије 8. јула 1955. године) и таксативно се наводе случајеви у којима се неће признати право својине на земљишту које је узурпирано прије 8. јула 1955. године.

Поред тога, уређује се упис права својине на узурпираном земљишту у јавну евиденцију и одређује надлежност органа за спровођење поступка расправљања имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта, као и покретање поступка за расправљање имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта, садржај захтјева, начин прибављања података о узурпираном земљишту, као и начин утврђивања културе узурпираног земљишта. Исто тако, прописује се обавеза и рок у коме је узурпант дужан да напусти узурпирано земљиште ако се у току поступка утврди да је узурпација извршена послје 8. јула 1955. године, као и начин извршења правоснажног рјешења органа управе у случају када узурпанту није признато право својине по било ком основу на узурпираном земљишту.

Предметним законом уређује се и поступак у коме се утврђује својство добровољца и врши додјела добровољачког земљишта.

Републички секретаријат за законодавство размотрио је предметни закон и, не упуштајући се у оцјену цјелисходности понуђених рјешења, упутио обрађивачу

примједбе и сугестије које су се односиле на примјену Правила за израду закона и других прописа Републике Српске. Обрађивач Закона прихватио је наведене сугестије и уградио их у текст Закона.

Обрађивач наводи да је у складу са Смјерницама за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске“, бр. 123/08 и 73/12), утврђено да је Закон од интереса за јавност, те је текст Нацрта објављен на интернет страници Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове ради достављања примједба и сугестија.

Будући да је усаглашен са Уставом, правним системом Републике Српске и Правилима за израду закона и других прописа, мишљење је Републичког секретаријата за законодавство да се Нацрт закона о узурпацијама и добровољачким компетенцијама може упутити на разматрање.

III УСКЛАЂЕНОСТ СА ПРАВНИМ ПОРЕТКОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Према Мишљењу Министарства за европске интеграције и међународну сарадњу број: 17.03-020-1892/19 од 29. маја 2019. године, а након увида у прописе Европске уније и анализе одредаба Нацрта закона о узурпацијама и добровољачким компетенцијама, није установљено да постоје релевантни извори права ЕУ који уређују материју достављеног нацрта, због чега у Изјави о усклађености стоји ознака „непримјењиво“.

Материју Нацрта у дијелу примарних извора права ЕУ регулише Повеља о основним правима ЕУ, члан 17 – Право власништва / Charter of fundamental Rights of the European Union, Article 17 – Right to property.

У дијелу праксе и стандарда Савјета Европе, узета је у обзир Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода, Протокол уз Конвенцију о људским правима основним слободама / Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, Article 1.

Доношење овог нацрта допринијеће се испуњавању обавеза садржаних у члана 2. Споразума о стабилизацији и придруживању, које се односе на поштовање демократских принципа и људских права, проглашени у Универзалној декларацији о људским правима и дефинисаних у Европској конвенцији о заштити људских права и основних слобода.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Важећим законом прописан је поступак и услови за рјешавање имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта у државној својини.

Разлози за доношење овог закона садржани су у потреби да се отклоне нејасноће и проблеми настали у примјени важећег Закона од 2006. године па до данас, да се јасније и прецизније дефинишу поједине одредбе које онемогућавају потпуну примјену у пракси, као и да се на другачији начин омогући брже и ефикасније рјешавање имовинско-правних односа који су настали узурпацијом земљишта у својини носилаца својине јавног права.

Поред тога, ступањем на снагу Закона о стварним правима 2010. године, настала је и обавеза усклађивања одредаба Закона о узурпацији са наведеним законом. Такође, полазећи од чињенице да је оснивање катастра непокретности Републике Српске, које је у току, а који је од општег интереса, овим новим законом омогућиће се брже, економичније и ефикасније рјешавање спорних имовинско-правних односа на узурпираном земљишту као предуслов за оснивање катастра непокретности Републике

Српске у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 6/12, 110/16 и 62/18).

Према важећем Закону предуслов за расправљање узурпација је успостављање граничне линије између шума и шумског земљишта с једне стране и пољопривредног земљишта с друге стране, а овим законом се предлаже да се у поступку рјешавања имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта у својини носилаца својине јавног права та линија не успоставља. Наиме, успостављање, тј. повлачење граничне линије извршено је прије 90-их година прошлог вијека, тј. прије протеклог рата и оне су изгубиле свој циљ и смисао, јер повлачење линије није само себи циљ, с обзиром на то да те линије, ако иза њиховог повлачења не услиједи одмах и расправљање узурпација, представљају узалуд уложен труд. Од 2006. године, од ступања на снагу Закона о узурпацији, па до данас, ниједна скупштина јединице локалне самоуправе није својом одлуком формирала комисију за успостављање граничне линије, из разлога што предлагана лица која испуњавају услове за чланове комисије то нису прихватала и законом није прописано кажњавање лица која то одбијају, а како је по важећем Закону предуслов за расправљање узурпација успостављање граничне линије од комисије, надлежни орган до данас није расправио узурпације и приступио рјешавању спорних имовинско-правних односа на узурпираном земљишту. Даље, гранична линија губи сврху и из разлога што се узурпанту, према важећем Закону, признаје право својине на узурпираном земљишту само ако је оно по култури пољопривредно земљиште, што значи да се та чињеница може утврдити на основу налаза вјештака шумарске и пољопривредне струке у свакој конкретној управној ствари у моменту расправљања узурпације, како се предлаже овим законом, а не путем комисије. Имајући у виду ратна дешавања од 1990. године до 1995. године на нашим просторима знакови о повученим граничним линијама су на терену углавном уништени, тако да је његова обнова на терену била немогућа, што значи да је и у тим случајевима надлежни орган управе онемогућен да на законит начин расправи и узурпације на подручјима гдје су сачуване одлуке о повлачењу граничне линије.

Један од разлога за доношење овог закона је и то што важећи Закон не прописује да је један од услова за расправљање узурпације и тај да је узурпирано земљиште евидентирано као посебна парцела или као дио земљишта у својини узурпанта на геодетским плановима израђеним на основу премјера у Гаус–Кригеровој пројекцији, а што се предлаже овим законом. Евидентирање узурпација као посебних парцела или дијела парцела у својини узурпанта је омогућено извођењем новог премјера на територији бивше БиХ од 8. јула 1955. године, када је први пут донесен закон којим се регулише материја узурпација, до данас, те се из тог разлога предлаже тај датум у овом закону. (Нови премјер на територији Републике Српске није извршен само за дијелове општина Љубиње, Невесиње и Калиновик.) Увођењем овог услова утицаће се на спречавање даљег узурпирања земљишта у својини носилаца својине јавног права, јер ће се сматрати новим узурпацијама, из разлога што евентуалне будуће узурпације неће бити евидентирани на плановима и неће се испунити један од услова за признавање права својине узурпанту на таквом земљишту.

Уставом Републике Српске гарантована је иста заштита својине свих носилаца тог права, а Законом о стварним правима укинута подјела на приватну и државну својину, тј. постоји само једна врста права својине, без обзира на то о којем је носиоцу права својине ријеч. Из тих разлога овим законом се прописује да узурпант који је самовољно заузео туђу имовину, тј. земљиште у својини носилаца својине јавног права, а по овом закону не испуњава услове да му се призна право својине на узурпираном земљишту, не стиче право да се ослободи трошкова поступка које је сам и изазвао, за

разлику од важећег Закона. У случају када се узурпанту признаје право на узурпираном земљишту, предвиђена је иста одредба као у важећем Закону.

Даље, овим законом, за разлику од важећег, не предвиђа се могућност утврђивања права на било какву накнаду узурпанту у случају када му се не признаје право својине на узурпираном земљишту. Наиме, важећим Законом прописује се могућност да се узурпанту, у одређеним случајевима и под одређеним условима, утврди право на накнаду, у другом земљишту, или у новцу. Предложено рјешење је из разлога што би се давањем узурпанту права на накнаду „наградило“ самовољно заузимање непокретности у својини другог лица.

Такође, поред рјешавања имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта у својини носилаца својине јавног права, овим законом се регулишу услови и поступци за остављање у својину земљишта које је по прописима Краљевине Југославије додјељивано добровољцима ратова од 1912. до 1918. године. До сада је ова материја регулисана Законом о аграрној реформи и колонизацији, и то чланом 8. Тај закон прописује, између осталог, као услов за остављање у својину додијељеног земљишта добровољцу, и то да добровољац држи у посједу то земљиште у моменту рјешавања о захтјеву за остављање у својину. Међутим, одређен број добровољаца или њихових правних насљедника није могао испунити тај услов из објективних разлога, те су добровољцима или њиховим правним насљедницима угрожена стечена права, тј. није им се оставило у својину додијељено земљиште. Разлог што то земљиште није било у посједу добровољаца или њихових правних насљедника је тај што су та лица била физички онемогућена након Другог свјетског рата да уђу у посјед тог земљишта или су спријечени од тадашње власти, која је добровољце сматрала кулацима, а у појединим дијеловима бивше Југославије и непријатељима државе. Да би се исправила историјска неправда, овим законом се не прописује као један од услова држање тог земљишта у посједу од добровољаца или њихових правних насљедника у вријеме расправљања добровољачких компетенција, већ услов да је лице имало статус добровољца и да му је као добровољцу земљиште додијељено.

Како се земљиште добровољцима додјељивало из тадашње државне својине, а и узурпација је самовољно заузимање земљишта у својини носилаца својине јавног права, тј. бивше државне својине, предлаже се да се ова материја регулише овим законом.

Напомињемо, институт узурпације посљедица је неријешених имовинско-правних односа из феудалног доба на територији БиХ, који још нису расправљени и према подацима које је утврдило Извршно вијеће БиХ, 1992. године било је око 200.000 узурпација. Узимајући у обзир ратна дешавања након 1992. године, рачуна се да је број узурпација удвостручен у односу на податке из 1992. године, а од тога више од половине је на територији Републике Српске.

Имајући у виду велики број узурпација, а и велике површине земљишта у својини носилаца својине јавног права, то њима онемогућава рационално коришћење и домаћинско управљање тим непокретностима, те је обрађивач мишљења да ће се овим законом на бржи и ефикаснији начин расправити спорни имовинско-правни односи на узурпираном земљишту, што ће као крајњи исход омогућити носиоцима својине јавног права несметано управљање тим непокретностима.

V ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Чланом 1. Нацрта уређују се услови и поступак за расправљање имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта (бивши ерап) у својини носилаца својине јавног права и на добровољачким компетенцијама.

Чланом 2. Нацрта прописује се шта се сматра узурпацијом, као и рок до када се неће сматрати узурпација земљишта у својини носилаца својине јавног права.

Чланом 3. Нацрта прописују се носиоци својине јавног права.

Чланом 4. Нацрта прописује се шта се сматра под добровољачким компетенцијама.

Чланом 5. Нацрта прописује се до када се може признати право својине узурпанту на узурпираном земљишту, а од када не може.

Чланом 6. Нацрта утврђује се субјект којем се може признати право својине на узурпираном земљишту.

Чланом 7. Нацрта прописује се упис права својине на узурпираном земљишту у јавну евиденцију.

Чланом 8. Нацрта прописују се случајеви када се неће признати право својине на земљишту које је узурпирано прије 8. јула 1955. године.

Чланом 9. Нацрта прописује се да земљиште које је по култури шума као такво дефинисано посебним прописима који уређују област шума.

Чланом 10. Нацрта прописује се шта се сматра под енклавама и услови за признање права својине на њима.

Чланом 11. Нацрта прописује се шта се сматра под земљиштем на сметњи комуникацијама.

Чланом 12. Нацрта прописује да ће се по одредбама овог закона расправити и односи из закупа државног земљишта настали прије 6. априла 1941. године.

Чланом 13. Нацрта одређује се надлежност органа управе за имовинско-правне послове за спровођење поступка расправљања имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта и доношење рјешења.

Чланом 14. Нацрта прописује се ко може поднијети захтјев за покретање поступка за расправљање имовинско-правних односа насталих узурпацијом земљишта.

Чланом 15. Нацрта прописује се садржај захтјева за признавање права својине на узурпираном земљишту.

Чланом 16. Нацрта прописују се случајеви када је орган управе за имовинско-правне послове обавезан по службеној дужности да покрене поступак за расправљање узурпације.

Чланом 17. Нацрта прописује се начин прибављања података о узурпираном земљишту од органа управе надлежаног за имовинско-правне послове, као и утврђивање културе узурпираног земљишта.

Чланом 18. Нацрта прописује се могућност доношења рјешења о признавању права својине на узурпираном земљишту у случају када захтјев постављају два или више лица, као и да рјешење поред осталог треба да садржи податке о узурпираном земљишту те да ли се на њему признаје право својине и са којим дијеловима.

Чланом 19. Нацрта прописује се утврђивање права својине носиоца својине јавног права на узурпираном земљишту када се узурпанту не признаје право својине на земљишту, налог за упис права својине у јавне евиденције, као и рок до када је узурпант дужан да уклони све објекте који се налазе на том земљишту и напусти узурпирано земљиште.

Чланом 20. Нацрта прописује се обавеза и рок у коме је узурпант дужан да напусти узурпирано земљиште ако се у току поступка утврди да је узурпација извршена после 8. јула 1955. године.

Чланом 21. Нацрта прописује се основ и начин укњижбе права својине у корист узурпанта на узурпираном земљишту у јавне евиденције као и коме се доставља рјешење о признавању права својине на узурпираном земљишту.

Чланом 22. Нацрта прописује се ко сноси трошкове поступка о признавању права својине на узурпираном земљишту без обзира на то ко је подносилац захтјева.

Чланом 23. Нацрта прописује се начин извршења правоснажног рјешења органа управе у случају када рјешењем узурпанту није признато право својине по било ком основу на узурпираном земљишту, као и ко сноси трошкове извршења.

Чланом 24. Нацрта прописује се по ком закону се спроводи поступак за расправљање узурпација и спровођење извршења.

Чланом 25. Нацрта прописују се услови за стицање својства добровољца као и парцеле које су по прописима Краљевине Југославије додијељене у својину добровољцима.

Чланом 26. Нацрта прописује се ко покреће поступак за утврђивање својства добровољца, додјелу добровољачког земљишта, доношење рјешења којим се земљиште оставља у својину законског насљедника добровољца, без обзира на чињеницу да ли је добровољац жив или не, као и упис права својине на законског насљедника добровољца у јавне евиденције.

Чланом 27. Нацрта прописује се којим субјектима се доставља рјешење из члана 26. овог закона.

Чланом 28. Нацрта прописује се ко сноси трошкове поступка из члана 26. овог закона.

Чланом 29. Нацрта прописује се да ће се поступци који нису окончани по раније важећем пропису окончати по одредбама овог закона.

Чланом 30. Нацрта прописује се ступање на снагу овог закона.

VI ПРОЦЈЕНА УТИЦАЈА ЗАКОНА, ДРУГИХ ПРОПИСА И ОПШТИХ АКТА НА УВОЂЕЊУ НОВИХ, ИЗМЈЕНУ ИЛИ УКИДАЊЕ ПОСТОЈЕЋИХ ФОРМАЛНОСТИ КОЈЕ ОПТЕРЕЂУЈУ ПРИВРЕДНО ПОСЛОВАЊЕ

Увидом у спроведени процес методологије кратке процјене утицаја прописа на Нацрт закона о узурпацијама и добровољачким компетенцијама, Министарство привреде и предузетништва, у Мишљењу број: 18.06-020-1894/19 од 29. маја 2019. године, констатује:

- Да Нацрт закона није планиран Програмом рада Владе и Народне скупштине Републике Српске.
- Да је обрађивач правилно анализирао постојеће стање и дефинисао проблем у Обрасцу о спровођењу скраћеног ПУП-а, те да је проблем саставни дио „Разлога за доношење или измјену и/или допуну закона“.
- Да је обрађивач правилно дефинисао циљеве који се желе постићи законом.

У вези са процесом консултација, обрађивач наводи да су приликом израде Нацрта закона обављене интерресорне консултације, те да је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде активно учествовало у изради овог Нацрта закона, а што је увелико допринијело његовој квалитетнијој изради.

Код утврђивања опција за рјешавање проблема, обрађивач наводи да је регулаторна промјена једина опција за рјешавање проблема и остварење дефинисаног циља.

У вези са утицајем на пословно окружење, обрађивач је навео да Нацрт овог закона неће проузроковати додатна прилагођавања, усклађивања или трансакционе трошкове у вези са пословањем, већ ће се кроз брже рјешавање спорних имовинско-правних односа убрзати економски раст и испунити битан предуслов за оснивање катастра непокретности Републике Српске чије успостављање је од општег интереса за Републику Српску. Рјешавање спорних имовинско-правних односа на узурпираном

земљишту допринијеће и бољем привредном расту у Републици Српској, а што ће позитивно утицати и на рад малих и средњих предузећа.

Што се тиче утицаја на јавне буџете, обрађивач је навео да ће Нацрт овог закона имати позитиван утицај на јавни буџет, јер ће се ангажовањем стручњака из области пољопривреде и шумарства смањити трошкови провођења управних поступака у односу на важеће законско рјешење, којим је као претходно питање прописано повлачење граничне линије између шума и шумског земљишта са једне стране и пољопривредног земљишта са друге стране, што успорава поступке и изазива велике трошкове.

У вези са социјалним утицајима обрађивач наводи да ће се Нацртом овог закона, свим заинтересованим лицима, омогућити једноставнији и ефикаснији приступ подацима о непокретностима из јавних евиденција.

У вези са утицајем на животну средину, обрађивач наводи да измјене и допуне овог закона неће имати утицаја на животну средину.

Овим нацртом не дефинишу се нове формалности нити се предвиђа укидање и/или измјена постојећих формалности.

Министарство привреде и предузетништва утврдило је да је обрађивач приликом примјене скраћеног процеса процјене утицаја прописа, поступио у складу с методологијом прописаном у т. VI и VIII Одлуке о спровођењу процеса процјене утицаја прописа у поступку израде прописа.

Сугерише се обрађивачу да до приједлога закона детаљније анализира све сегменте утицаја, а посебно социјалне утицаје.

VII УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ И КОНСУЛТАЦИЈЕ У ИЗРАДИ ЗАКОНА

Приликом израде овог закона испуњени су услови из т. 4. и 15. Смјерница за поступање републичких органа управе и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске“, бр. 123/08 и 73/12). Процјена је да је Закон од интереса за јавност, те је Нацрт закона објављен на интернет страници ове управе ради достављања евентуалних примједба и сугестија.

VIII ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА И ЕКОНОМСКА ОПРАВДАНОСТ ДОНОШЕЊА ЗАКОНА

За извршење овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Српске.